

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2002 M. LAPKRIČIO 19 D. NUTARIMO NR. 1817 „DĖL
ŽUVINTO BIOSFEROS REZERVATO ĮSTEIGIMO, ŽUVINTO BIOSFEROS
REZERVATO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“ PROJEKTO
(TOLIAU – PROJEKTAS)
(TAP NR. 20-410(2)) (TAIS NR. 20-7927)**

2020-06-03 Nr.NV-1533

Vilnius

Įvertinę patikslinto Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atsižvelgiant į tai, kad nebuvo atsižvelgta į Teisės grupės 2020 m. kovo 30 d. išvadoje Nr. NV-880 pateiktą 5 pastabą, paliekant Projektu tvirtinamų Žuvinto biosferos rezervato nuostatų (toliau – Nuostatai) 15.4 papunktyje siūlomą nustatyti teisinį reguliavimą, pagal kurį Projektas nustatytų „*lankymosi Biosferos rezervato gamtiniuose rezervatuose reikalavimus*“, be visų kitų ir „*limituotos žvejybos tikslais*“, leidžiant žvejoti tik tam tikrų kaimų gyventojams, tačiau tokio teisinio reguliavimo nepagrindus Projekto teikime, manytina, kad jis nedera su teisinio aiškumo, proporcingumo ir sistemiškumo principais, įtvirtintais Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnyje.

Atkreiptinas dėmesys, kad Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – Įstatymas) 86 straipsnio 1 dalis nustato, kad „*biosferos rezervatuose esančiose konservacinio funkcinio prioriteto zonose (rezervatai, draustiniai), gamtos ir kultūros paveldo objektų teritorijose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos, nustatytos šiame įstatyme atitinkamai nurodytose teritorijose (rezervatuose, draustiniuose, kultūros paveldo objektų ir vietovių teritorijose ir jų apsaugos zonose, gamtos paveldo objektų teritorijose)*“, kas reiškia, kad vertinant teisinį reguliavimą, kartu turėtų būti taikomas ir Įstatymo 65 straipsnio 2 dalis, nustatanti, kad gamtiniuose rezervatuose draudžiama ūkinė ir (ar) kitokia veikla, išskyrus nurodytą šioje dalyje.

Pažymėtina, kad „Konstitucinis Teismas, aiškindamas konstitucinį teisinės valstybės principą, savo aktuose ne kartą yra konstatavęs, kad <...> poįstatyminiai teisės aktai negali prieštarauti įstatymams, konstituciniams įstatymams ir Konstitucijai; poįstatyminiai teisės aktai turi būti priimami remiantis įstatymais; poįstatyminis teisės aktas yra įstatymo normų taikymo aktas nepriklausomai nuo to, ar tas aktas yra vienkartinio (ad hoc) taikymo, ar nuolatinio galiojimo (Konstitucinio Teismo 2003 m. gruodžio 30 d., 2004 m. kovo 5 d., 2004 m. gruodžio 13 d., 2005 m. vasario 7 d., 2007 m. gegužės 5 d., 2007 m. rugpjūčio 13 d., 2007 m. rugsėjo 6 d., 2009 m. balandžio 29 d., 2009 m. spalio 8 d. nutarimai). Žemesnės galios teisės aktuose draudžiama nustatyti tokį teisinį

reguliavimą, kuris *konkuruotų su nustatytoju aukštesnės galios teisės aktuose* (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2005 m. sausio 19 d. nutarimai, 2005 m. rugsėjo 20 d. sprendimas, 2006 m. kovo 28 d., 2006 m. gegužės 31 d., 2007 m. lapkričio 29 d. nutarimai).“ (Konstitucinio Teismo 2011 m. rugsėjo 28 d. nutarimas). . Atsižvelgiant į tai, kad žvejyba, kaip atitinkama galima veikla gamtiniuose rezervatuose neįtvirtinta nei Saugomų teritorijų įstatyme, nei Įstatyme, bei atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo išaiškinimus, Projekto rengėjas turėtų Nuostatų 15.4 papunkčio atsisakyti.

2. Kalbos tvarkybos aspektu tikslintinas Nuostatų 16.1 papunktis (įrašant žodį „leidžiama“).

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas
Kriaučiūnas

Deividas